

Ἐκ τῆς ἡμέρας
εἰς τὴν αἰὸν διαμένοντα...

Πρὸς τὸν Σταυρὸ καὶ τὴν Ἀνάστασι
Μὲ κατανοητικὸς Ὁδηγὸς μας
τοὺς Ἁγίους Ἀνδρέα Κρήτης καὶ Συμεὼν Μεταφραστὴ

Ἀυτοεμπνία...
Μετάνοια...

Ταπείνωσις...
Δάκρυα...

Ἑβδομάς Α' Νηστειῶν
† Καθαρὰ Πέμπτη

«Δῆμιος γέγονα τῆ ψυχῇ μου, τῆς σαρκός μου πρόνοιαν ποιησάμενος·
δαίμοσι παίγνιον κατεστάθην, ἡδοναῖς δουλεύων καὶ ἀτοπήμασι.

Τῆ Εὐσπλαχνία Σου φεῖσαι, φυγαδευτὰ τῶν δαιμόνων,
Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με».

* * *

Ἐγὼ δῆμιος τῆς ψυχῆς μου, διότι φρόντισα μόνο γιὰ τὴν
σάρκα μου. Κατάντησα παίγνιδι τῶν δαιμόνων, δοῦλος τῶν
ἡδονῶν καὶ τῶν ἀτόπων ἔργων. Σπλαχνίσου, λυπήσου με, Σὺ
ποὺ διώχνεις τοὺς δαίμονες· Κύριε, πρὶν νὰ χαθῶ γιὰ πάντα,
σῶσέ με.